॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯ್ಯೆ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಗತಾಧ್ಯಾಯದ ಅನುಸಂಧಾನ । ಠಾಕೂರಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾಪುರುಷನ ದರುಶನ ।
ಹೇಗಾಯಿತೆಂಬುವುದು ಮಾಡಿ ಶ್ರಾವಣ । ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ನೀವು ॥ 1

ಕೇಳಿದಿರೇನು ಆ ವಕ್ಯವಿನ ಮಾತು । ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ತಲೆದೂಗದಾಯಿತು ।
ದೇಹವು ರೋಮ ಅಲುಗದಾಯಿತು । ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತೆ ಆ ಮಾತುಗಳು ॥ 2

ಯಾವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೇಳುಗರ ಮನ ರಮಿಸದು । ಕಣ್ಣೀರು ಬರದು ಕಂಠವು ಬಿಗಿದು ಬರದು ।
ಕಂಗಳಲಿ ಪ್ರೇಮ ನಂದಾಶ್ರು ಉದುರದು । ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ಆ ಕಥನ ॥ 3

ಬಾಬಾರ ಮನೋಹರ ಮಾತು । ಉಪದೇಶದ ಅಲೌಕಿಕಗತ್ತು ।
ಪ್ರತಿ ಪದದಲಿ ಲೀಲೆ ಹೊಸ ಹೊಸತು । ಈ ಮಸ್ತಕ ಅವರ ಚರಣದಲಿ ॥ 4

ದೈವವು ತೆರೆಯದಿದ್ದಾಗ್ಯೆ । ಸಾಧು ಸಂತರ ಸಂಗ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಹೇಗೆ ।
ಇರಲವನು ತಲೆದಿಂಬಿನ ಮಗ್ಗುಲಗೇ । ಪಾಪರಾಶಿಗಳಿಗವ ಕಾಣನು ॥ 5

ಆ ಪ್ರಮೇಯದ ಸಿದ್ದತೆಗೆ । ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ।
ಹೇಳುತಿರುವೆ ನಾ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ । ನನ್ನ ಅನುಭವವನು ನಾನು ॥ 6

ಪೀರಮೌಲಾನಾ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ । ಬಾಂದ್ರೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನೊಬ್ಬನಿದ್ದ ।
ಪರಧರ್ಮಿಗಳೂ ಹಿಂದೂ ಪಾರಶೀ ಮೊದಲಾದ । ಅವನ ದರುಶನಕೆ ಹೋಗುತಿದ್ದರು ॥ 7

ನಾನಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ । ಮುಜಾವರನಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಸರು ಇನೂಸ ।
ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ । ದರ್ಶನಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ॥ 8

ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅಲ್ಲಿಬರುತಿರಬೇಕು । ಅಂಥಲ್ಲಿ ನಾವೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ।
ಅವರಿವರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಬೇಕು । ತನ್ನ ಲೌಕಿಕವ ಕಳಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ 9

ಹೀಗೇನೋ ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಹೋಗಬಾರದು ದರ್ಶನಕೆ ಎಂದೂ ।
ತಾವೇ ಇರಬೇಕು ತಮ್ಮ ನೆರಳಿಗಂಜಿಕೊಂಡು । ದುರ್ದೈವವು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬೇಕು ॥10

ಹೀಗೆ ಕೆಲವರುಷಗಳುರುಳಲು । ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ವರ್ಗವಾಗಲು ।
ಮುಂದೆ ಆ ಕಾಲ ಒದಗಿ ಬರಲು । ಅಖಂಡ ಶಿರಡೀ ವಾಸವಾಯಿತು ॥ 11

ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದರೆ ಸಂತಸಮಾಗಮವಾಗಲು । ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರಿಗಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದಿರಲು ।
ಅದೇ ಈಶ್ವರ ಕೃಪೆಯಾಗಲು । ಸುಗಮವಾಗಿ ಒದಗುವದು ಆ ಯೋಗ ॥ 12

ಈ ವಿಷಯದಲೇ ಸುಂದರ ಕಥೆಯೊಂದನು । ಹೇಳವೆನು ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿನ್ನು ।
ಈ ಸಂತರ ಅನಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಇರುವುದನ್ನು । ಮತ್ತು ಅದರ ಗುಹ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೊಂದದನು ॥ 13

ಯಥಾಕಾಲ ವರ್ತಮಾನದೊಳಗೆ । ಯಾವ ಸ್ಥಾನವು ಹಿಡಿಸುವದು ಯಾರಿಗೆ ।
ಅವತಾರ ಪಡೆಯುವರರಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗೆ । ಆದರೂ ಅವರೆಲ್ಲ ಅಭಿನ್ನರು ॥ 14

ದೇಶ ಕಾಲ ವಸ್ತುಗಳಿರಲು ಭಿನ್ನ । ಆದರೂ ತಿಳಿದಿರುವರವರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರನ ।
ಅವರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಅಂತರದಲೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಇಹರು ॥ 15

ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾಜರು ಠಾಣೆಗಳ ಹೇಗೆ । ಇಟ್ಟಿರುವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ।
ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನೇಮಿಸುವರೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ । ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 16

ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸ್ವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಟ । ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಿ ಪ್ರಕಟ ।
ನಡೆಸುವನು ನಿಜರಾಜ್ಯ ಶಕಟ । ಅಪ್ರಕಟ ಸೂತ್ರಗಳ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ॥ 17

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾ ವಿಭೂಷಿತನು । ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯ ಪಡೆದವನು ।
ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೇಲಕೇರಿದನು । ಹೆಸರಾಂತ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ॥ 18

ಮುಂದೆ ಮಾಮಾಲೇದಾರನಾಗಿ । ಏರುತ್ತ ಏರುತ್ತ ಕಲೆಕ್ಟರನಾಗಿ ।
ಅವರಿಗೆ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾರ ಸಂಗವಾಗಿ । ಸುದೈವವು ತೆರೆಯಿತು ॥ 19

ನೋಡಲು ಈ ಅಧಿಕಾರ ಚಂದ । ದೂರದ ಬೆಟ್ಟವು ಕಾಣುವಂತೆ ಅಂದ ।
ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ತುಂಬಿದೆ ಮುಳ್ಳು ಕಂಟಿಗಳಿಂದ । ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾತ್ರ ದೊಡ್ಡದು ಅಲ್ಲಿ ॥ 20

ಹೋದವೀಗ ಆ ಸವಿ ದಿನಗಳು । ಯಾವಾಗ ಅದನು ಬಯಸುತಿದ್ದರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ।
ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತಿದ್ದರು ಪ್ರಜೆಗಳು । ಪರಸ್ಪರಿಗಾನಂದವಿರುತ್ತಿತ್ತು ॥ 21

ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಕಷ್ಟ ಕೇಳಬಾರದು । ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ ಕಾಲ ಸುಖದ ನೌಕರಿಯದು ।
ಈಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನದು । ಹಸಿ ಬರವಾಗಿದೆ ಹಣದ್ದು ॥ 22

ತಹಸೀಲದಾರನ ಮರ್ಯಾದೆ ಹಿಂದಿನದು । ಅದರಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿನ ಕಲೆಕ್ಟರನದು ।
ಕಾಣಬರದು ವೈಭವವಂಥದು । ಕಷ್ಟಬಟ್ಟು ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ॥ 23

ಆ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೂ । ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ದುಡ್ಡೆಣಿಸಬೇಕು ।
ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸವನೂ ಮಾಡಬೇಕು । ಎಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲಿದು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ॥ 24

ಬಿ.ಎ. ಮೊದಲು ಪಾಸಾದಾಗ । ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಬೇಕು ಆವಾಗ ।
ಸಂಬಳ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗ । ಈ ರೀತಿ ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸಬೇಕತ್ತು ॥ 25

ಯಥಾಕಾಲ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕು । ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ನೆಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಬೇಕು ।
ಮೋಜಣಿದಾರರ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕು । ಮತ್ತೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗಬೇಕು ॥ 26

ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೊಬ್ಬ । ಮನುಷ್ಯ ಹೋಗಲು ವೈಕುಂಠಧಾಮವ ಕಂಡು ।
ಸ್ಥಳವ ಬರಿದು ಮಾಡಿ ತನ್ನದು । ಅದು ಈತನಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾವಾಗ ॥ 27

ಇರಲಿನ್ನು ಈ ಹರಟೆ ಸಾಕು । ಸಲ್ಲದ ವಟವಟಿಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ।
ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನು ಕೇಳಬೇಕು । ಹೇಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಯಿ ಸಿಕ್ಕರೆಂದು ॥ 28

ಬೆಳಗಾವದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ । ವಡಗಾವವೆಂಬ ಹಳ್ಳಿ ಇರುವುದಲ್ಲಿ ।
ಮೋಜಣಿದಾರರ ಗುಂಪೊಂದು ಅಲ್ಲಿ । ಬಂದು ಒಂದು ವಸತಿಯ ಹಾಕಿತು ॥ 29

ಊರಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷ ನೊಬ್ಬನಿದ್ದು । ಹೋದರೆಲ್ಲರು ಅವರ ದರ್ಶನಕೆ ಎಂದು ।
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು । ಪ್ರಸಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಪಡೆದರು ॥ 30

ನಿಶ್ಚಲದಾಸರು ಬರೆದಂಥ । 'ವಿಚಾರ ಸಾಗರ'ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ।
ಇದ್ದರಾಗ ಅವರು ಓದುತ । ಅದು ಅವರ ಕೈಯಲಿತ್ತಾಗ ॥ 31

ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು । ಹೋಗಿ ಬರುವೆವೆಂದು ಹೊರಡಲು ।
ಆ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಧುಗಳು । ಏನೆಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿರಿ ॥ 32

ಆಗಲಿ ತಾವಿನ್ನು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿರಿ । ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿರಿ ।
ಈ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿರಿ । ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು ॥ 33

ಮುಂದೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ । ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ।
ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ದಾರಿಯೊಳಗೆ । ಮಹಾಪುರುಷನ ದರ್ಶನವಾಗುವದು ॥ 34

ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವನವರು ತೋರಿಸುವರು । ಮನಕೆ ಸ್ಥಿರತೆಯ ನೀಡುವರು ।
ಆ ಮೇಲೆ ಅವರೇ ಉಪದೇಶ ಕೊಡವರು । ನಿಜಬೋಧವನು ಬಿಂಬಿಸುವರು ॥ 35

ಅಲ್ಲಿಯ ಅವರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು । ಜನ್ನರವೆಂಬಲ್ಲಿ ವರ್ಗವಾಯಿತು ।
ನಾಣೇಘಾಟವ ಹತ್ತ ಬೇಕಾಯಿತು । ಆಗ ಸಂಕಟ ಬಂದಿತು ॥ 36

ಅಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಬಲು ಕಷ್ಟ । ಕೋಣದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಏರಬೇಕು ಘಟ್ಟ ।
ಬೇರೆ ವಾಹನವಿಲ್ಲ ಕೋಣದ ಹೊರತು । ಹತ್ತಲು ಅದನೇ ತಂದರು ॥ 37

ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಬಹುದು । ಆಳು ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಗಳು ಸಿಗಬಹುದು ।
ಇಂದು ಮಾತ್ರ ಕೋಣವನೇ ಹತ್ತುವದು । ಸಮಯ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಲೇಬೇಕು ॥ 38

ಅಸಾಧ್ಯ ಘಟ್ಟವನು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಿಂದೇರುವದು । ಕೋಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ವಾಹನವಿರದು ।
ಇಂಥ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಆ ನಾಣೇಘಾಟದ್ದು । ವಾಹನ ಸಿಗುವುದೇ ಅಪರೂಪ ॥ 39

ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು । ಕೋಣವನೊಂದು ತರಿಸಿದರು ।
ತಮ್ಮ ಸಂರಜಾಮನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದರು । ತಾವು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತರು ಕಷ್ಟದಿಂದ ॥ 40

ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತರೇನೋ ನಿಜ ಆದರೆ । ಕೋಣದಂತಹ ವಾಹನ ಬೇರೆ ।
ತಗ್ಗು ದಿನ್ನೆಗಳ ದಾರಿ ದಾಟ ಬೇಕಾದರೆ । ಬೆನ್ನೆಲ್ಲ ನೋವಾಗಿ ನುಗ್ಗಾದರು ॥ 41

ಅಂತೂ ಆ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಯಿತು । ಜುನ್ನರದ ಕೆಲಸವೂ ಮುಗಿಯಿತು ।
ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಹುಕುಂ ಬಂತು । ಆಗ ಆ ಊರು ಬಿಟ್ಟರು ॥ 42

ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬದಲಿಸಿ ಬಂದರು । ಚಾಂದೋರಕರರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು ।
ಅವರಿಂದ ಸಾಯಿನಾಥರ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳಿದರು । ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಯಿತು ॥ 43

ಮರುದಿನವೇ ಆ ಕಾಲ ಬಂತು । ಚಾಂದೋರಕರರ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಯಿತು ।
ಎಂದರು ನಡೆಯಿರಿ ನಮಗೂ ಜೊತೆಯಾಯಿತು । ಶಿರಡಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಾ ॥ 44

ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ನಮಿಸಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ।
ಎರಡು ದಿನ ಅಲ್ಲಿದ್ದು । ತಿರುಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಡೋಣ ॥ 45

ಆದರೆ ಅದೇ ದಿನ ಠಾಣೆ ಶಹರದಲ್ಲಿ । ದಿವಾಣೀ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ।
ಮುಕದ್ದಮೆ ಸುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವದಿತ್ತಲ್ಲಿ । ಅದಕಾಗಿ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ ॥ 46

ನಾನಾ ಸಾಹೇಬರು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದರು । ನಡೆಯಿರಿ ಬಾಬಾ ಸಮರ್ಥರಿಹರು ।
ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸುವರು । ಮುಕದ್ದಮೆಯದೇನು ಮಹಾ ॥ 47

ಆದರೂ ಹೇಗವನಿಗೆ ಇದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದು । ತಾರೀಖು ತಪ್ಪಿಸಲು ಭಯವಾಗುವುದು ।
ತಪ್ಪಿಸುವರಾರು ಎಡೆತಾಕುವದು । ಹಣೆ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು ॥ 48

ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಚಾಂದೋರಕರರು । ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಪ್ರತ್ಯಂತರಗಳ ಹೇಳಿದರು ।
ದರ್ಶನೇಚ್ಛೆಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದರು । ಎಲ್ಲಾ ವಿಘ್ನಗಳು ದೂರಾಗುವುವು ತಾವೇ ॥ 49

ಆದರೂ ವಿಶ್ವಾಸಬಾರದು । ನಿಜ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು ।
ಎಂದರು ಮೊದಲು ಈ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿಸುವದು । ದಾವೆಯ ನಿಕಾಲ ಹಚ್ಚಬೇಕು ॥ 50

ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಠಾಣೆಗೆ ಹೋದರು । ಚಾಂದೋರಕರರು ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದರು ।
ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಬಂದರು । ಇಲ್ಲೊಂದು ಚಮತ್ಕಾರ ನಡೆದಿತ್ತು ॥51

ಇವರು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಜರಾದರೂ । ದಾವೆಯ ಕೆಲಸವ ಮುಂದೂಡಿದರೂ ।
ಚಾಂದೋರಕರರು ಜೊತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು । ಮನಕೆ ಬೇಜಾರಯಿತು ॥ 52

ವಿಶ್ವಾಸವಿಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು । ಚಾಂದೋರಕರರ ಜೊತೆಯು ಇತ್ತು ।
ದರ್ಶನದ ಕಾರ್ಯವೂ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ॥ 53

ದಾವೆಯಂತೂ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು । ಸಾಧು ಸಮಾಗಮವೂ ತಪ್ಪಿತು ।
ಕೂಡಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಡುವದೆಂದು ॥ 54

ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಲು । ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ।
ಅವರೇ ಸಾಯಿನಾಥರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು । ಚಿತ್ತಕಾನಂದಆದೀತು ॥ 55

ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪರಿಚಿತರಿಲ್ಲೆನಗೆ । ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಪರಿಚಿತ ನಾ ಶಿರಡಿಗೆ ।
ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು ನಾನಾರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗೆ । ಅದು ಅಕಸ್ಮಾತ ಯೋಗವಿದ್ದರೆ ॥ 56

ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆ । ಕುಳಿತರು ಉಗಿ ಬಂಡಿಯೊಳಗೆ ।
ಮರುದಿನ ಬಂದರು ಶಿರಡಿಗೆ । ಅರ್ಥಾತ್ ನಾನಾ ಆಗ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 57

ಯಾವ ದಿನ ಇವರು ಹೊರಟರು । ಅಂದೆನಾನಾ ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟರು ।
ಅದರಿಂದವರು ಬಹಳ ಹತಾಶರಾದರು । ಅತಿ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾದರು ॥ 58

ಆದರೂ ಆಮೇಲೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರೂ । ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ।
ಅವರು ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದರು । ಮನದಭಿಲಾಷೆಯ ಪೂರೈಸಿದರು ॥59

ದರ್ಶನದಿಂದ ಮನಚರಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತು । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವ ಮಾಡಿಯಾಯಿತು ।
ಮೈಯೆಲ್ಲ ರೋಮಾಂಚಿತವಾಯಿತು । ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಜಲ ಹರಿಯಿತು ॥ 60

ಆಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು । ಆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಸೂಸುತ ।
ಬಾಬಾನುಡಿದರು ಏನಂತ । ಚಿತ್ತ ವಿಟ್ಟದನು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 61

"ಆ ಕನ್ನಡ ಅಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದುದು । ಕೋಣದ ಮೇಲೆ ಘಟ್ಟ ಹತ್ತಿದಂತದು ।
ಹೀಗೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು । ದೇಹ ಸವೆಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಿಲ್ಲ" ॥ 62

ಗುರುತಿನಕ್ಷರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲು । ಅಂತರಂಗ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ತುಂಬಿ ಬರಲು ।
ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಪುರುಷನ ಮಾತುಗಳು । ಪ್ರತ್ಯಂತರವನಿಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದವು ॥ 63

ಆಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ಎರಡುಕರ । ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಇಟ್ಟು ಶಿರ ।
ಎಂದರು ಕೃಪೆ ದೋರು ಸಾಯಿವರ । ಅನಾಥನ್ನೆನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ ॥ 64

ನೀವೇ ನನ್ನ ಮಹಾಪುರುಷ । ನಿಶ್ಚಲ- ದಾಸ ಬೋಧ ಗ್ರಂಥೋಪದೇಶ ।
ಇಂದೆನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ಅಶೇಷ । ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಸುಖ ಬೋಧವು ॥ 65

ಎಲ್ಲಿ ಆವಡಗಾವ ಎಲ್ಲಿ ಈ ಶಿರಡಿ । ಏನು ಈ ಸತ್ಪುರುಷ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೋಡಿ ।
ಕೆಲವೇ ಅಕ್ಷರಗಳಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ । ಉಪದೇಶ ಉಪಶಮನವೆಂಥದ್ದು ॥ 66

ಒಬ್ಬರೆನುವರು ಗ್ರಂಥ ಓದು । ಮುಂದೆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸಂಗಮವಾಗುವುದು ।
ಆಮೇಲೆ ಅವರು ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳದು । ಉಪದೇಶ ನೀಡುವರು ನಿಜದಲ್ಲಿ ॥ 67

ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಅವರೂ ಸಿಕ್ಕರೂ । ಅವರೇ ಇವರೆಂಬ ಗುರುತನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು ।
ಓದಿದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬರು । ಈ ಎರಡನೆಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಚರಿಸಲೇ ಬೇಕು ॥68

"ಅಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಯಥಾರ್ಥದಲ್ಲಿ । ಆದರೂ ಯಾವಾಗ ಅದು ಇಳಿಯುವುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಆಗ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥ ಈಡೇರುವುದು ನಿಜದಲಿ" । ಎಂದು ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದರವಗೆ ॥ 69

ನಿಶ್ಚಲದಾಸರ ವಿಚಾರ ಸಾಗರ । ವಡಗಾವದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದರು ಉಚ್ಚಾರ ।
ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ಗ್ರಂಥ ಪಾರಾಯಣದ ನಂತರ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಆಚಾರವ ತಿಳಿಸಿದರು ॥ 70

ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು ಗ್ರಂಥಶ್ರವಣ । ಆಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕದರ ಮನನ ।
ಆಗಲು ಗ್ರಂಥದ ಪಾರಾಯಣ । ನಿಧಿ ಧ್ಯಾಸನ ವಾಗುವುದು ॥ 71

ಓದಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ । ಕೃತಿಯಲಿಳಿಯಬೇಕು ಅದು ಎಲ್ಲ ।
ಡಬ್ಬು ಕೊಡದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಸುರಿಲ್ಲದಂತೆ । ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗುವದು ॥ 72

ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥವಾಚನ । ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಅನುಭವ ಜ್ಞಾನ ।
ಗುರುಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ । ಪುಸ್ತಕೀಜ್ಞಾನವು ನಿಷ್ಫಲ ॥ 73

ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆ । ತೋರುವದು ಭಕ್ತಿಯ ಯಥಾರ್ಥತೆ ।
ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕತೆ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ತಮಗಾಗಿಯೇ ತಿಳುದುಕೊಳ್ಳಲಿ ॥74

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಪುಣೆಯಲಿ ಇರುವವನು । ಅನಂತರಾವ ಪಾಟಣಕರ ಎಂಬವನು ।
ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮನಸನು । ಶಿರಡಿಗೆ ಬೇಗದಿ ಬಂದನು ॥ 75

ವೇದಾಂತವನೆಲ್ಲ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದ । ಸಟೀಕೆ ಉಪನಿಷದಗಳನೆಲ್ಲ ಓದಿದ ।
ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಮನಸು ಚಂಚಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ । ಅವನ ತಳಮಳ ನಿಲ್ಲದು ॥ 76

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ದರ್ಶನ । ತೃಪ್ತವಾದವು ಪಾಟಣಕರರ ನಯನ ।
ಚರಣಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅಭಿವಂದನ । ಯಥೋಕ್ತ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದರು ॥ 77

ಆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರ ಎದುರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದು ।
ಅನಂತರಾಯರು ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು । ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು ॥ 78

ವಿವಿಧ ಗ್ರಂಥಗಳೋದಿದೆ । ವೇದ ವೇದಾಂಗ ಉಪನಿಷದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ ।
ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದೆ । ಆದರೂ ಈ ಮನವೇಕೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣವಾಗಿದೆ ॥79

ಓದಿದ್ದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು । ಎಂದು ಈಗ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು ।
ಅಕ್ಷರ ಹೀನನಾದ ಭಾವಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವುದು ಒಳಿತು । ನನಗಿಂತ ಅವರೆಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ ॥ 80

ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಯಿತು ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನ । ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಯಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಶೀಲನ ।
ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಈ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕದ ಜ್ಞಾನ । ಈ ಮನಸು ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ॥ 81

ಆ ಶಾಸ್ತ್ರ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಜೊಳ್ಳು । ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಆ ಮಹಾವಾಕ್ಯದ ಜಪಗಳು ।
ಅದರಿಂದ ಚಿತ್ತಕೆ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸದಿರಲು । ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಾದರೂ ಯಾತಕ್ಕೆ ॥ 82

ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ ವಾರ್ತೆ । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದಿಂದ ಹರಿವುದು ಚಿಂತೆ ।
ಹೇಳುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತ ವಿನೋದದ ಕಥೆ । ಸಹಜ ಸತ್ಪಥವ ತೋರಿಸುವರು ॥ 83

ಮಹಾರಾಜ ತಪೋರಾಶಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೇ । ಬಂದಿರುವೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕೆ ।
ಸ್ಥೈರ್ಯ ಬಂದೀತು ನನ್ನ ಮನಕೆ । ಎನುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕೆನ್ನ ॥ 84

ಮಹಾರಾಜರಾಗ ಹೇಳಿದ್ದು । ವಿನೋದಪರ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಯನೊಂದು ।
ಅದರಿಂದ ಅನಂತರಾಯರು ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆದು । ಜ್ಞಾನದ ಸಾಫಲ್ಯತೆಯ ಹೊಂದಿದರು ॥85

ಆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಿನಲಿ ಬಹಳ ಅರ್ಥ ತುಂಬಿದೆ । ಹೇಳುವೆನು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ ಕೇಳಲದ ।
ವಿನೋದವಿದ್ದರೂ ಬೋಧಪ್ರದ । ಅದನಾರು ಅನಾದರಿಸಿಯಾರು ॥ 86

ಬಾಬಾ ಇತ್ತರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ । "ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಸೌದಾಗರ ।
ಆಗ ಕುದುರೆಯೊಂದು ಅವನೆದುರ । ಒಂಭತ್ತು ಲದ್ದಿಗಳ ಹಾಕಿತು" ॥ 87

ನಿಜಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರನಾದ ಆ ಸೌದಾಗರನು । ಲದ್ದಿ ಬೀಳಲು ಒಡ್ಡಿದ ತನ್ನ ಶೆರಗನು ।
ಅವುಗಳನೆಲ್ಲ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು । ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯ ಪಡೆದನು ॥ 88

ಇದು ಏನು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ನುಡಿದದ್ದು । ಇದರ ಮಥಿತಾರ್ಥವೇನಿರಬಹುದು ।
ಸೌದಾಗರನೇಕೆ ಲದ್ದಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು । ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗದು ॥ 89
ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ । ಅನಂತರಾಯ ತಿರುಗಿ ಬರುತ ।
ಹೇಳಿದ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಮಸ್ತ । ಕೇಳಕರರ ಎದುರಿಗೆ ಅವನಾಗ ॥ 90

ಎಂದರು ಯಾರು ಆ ಸೌದಾಗರನು । ಆ ಲದ್ದಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ।
ಒಂಭತ್ತೇ ಎನಲು ಕಾರಣವೇನು । ಎಲ್ಲವನೂ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿರಿ ॥ 91

ದಾದಾ ಈ ಒಗಟ ಎಂಥದು । ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಗಂತೂ ಏನೂ ಹೊಳೆಯದು ।
ಬಾಬಾರ ಹೃದಯವು ಒಡೆದು ಕಾಣುವದು । ಎಂಬಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ॥92

ದಾದಾ ಎಂದರು ನನಗೂ ತಿಳಿಯದು । ಬಾಬಾರ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಇರುವದು ।
ಆದರೂ ಅವರೇ ಇತ್ತ ಬುದ್ಧಿಯದು । ಆದರಿಂದ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವೆ ॥ 93

ಈಶ್ವರೀ ಕೃಪೆಯೆಂಬುದೇ ಈ ಕುದುರೆಯಾಯಿತು । ಈ ನವವಿಧಭಕ್ತಿಯ ಹೊರತು ।
ಪರಮೇಶ್ವರನು ದೊರಕುವನೆಂತು । ಒಣಜ್ಞಾನಕ್ಕವ ಸಿಗನೆಂದೂ ॥ 94

ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನ, ವಿಷ್ಣು ಸ್ಮರಣ । ಚರಣ ಸೇವನ, ವಂದನ, ಪೂಜನ ।
ದಾಸ್ಯ, ಸಖ್ಯ, ಆತ್ಮ ನಿವೇದನ । ನವವಿಧಾ ಭಕ್ತಿಗಳಿವೆಂಬಂದ ತಿಳಿ ॥ 95

ಪೂರ್ಣಭಾವವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಇದರಲ್ಲೊಂದು ।
ಪ್ರಕಟನಾಗುವ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೇ ಬಂದು । ಭಾವಕ್ಕೆ ಹಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿ ॥ 96

ಜಪ ತಪ ವ್ರತ ಯೋಗ ಸಾಧನ । ವೇದೋಪನಿಷದ ಪರಿಶೀಲನ ।
ಉದಂಡ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರೂಪಣ । ಭಕ್ತಿ ವಿಹೀನವಾದರವೆಲ್ಲ ಜೊಳ್ಳು ॥ 97

ಬೇಡ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ । ಬೇಡ ಜ್ಞಾನಿ ಎಂಬ ದಿಗಂತ ಕೀರ್ತಿ ।
ಬೇಡ ಶುಷ್ಕ ಭಜನದ ಪ್ರೀತಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಸಾಕು ॥ 98

ತನ್ನನ್ನೇ ಆ ಸೌದಾಗರನೆಂದು ತಿಳಿದು । ಈ ವ್ಯಾಪಾರದ ಭಾವಾರ್ಥವನರಿತು ।
ಹಾರಿಸಲು ಭಕ್ತಿಯ ಧ್ವಜವೊಂದು । ಜ್ಞಾನರಾಜನದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟ ॥ 99

ಕುದುರೆ ಒಂಭತ್ತು ಲದ್ದೆ ಹಾಕಲು । ವ್ಯಾಪಾರಿ ಓಡಿದನವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ।
ಆದರಂತೆ ನವವಿಧಾ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಗಳು । ಮನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ 100

ಅದರಿಂದ ಮನಕೆ ಬರುವದು ಸ್ಥೈರ್ಯ । ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸದ್ಭಾವ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ।
ಅದಿಲ್ಲದೇ ಚಾಂಚಲ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯ । ಗುರುಗಳು ಪ್ರೇಮದಿ ಹೇಳುವರಿದ ॥ 101

ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಉದಯಿಸಿಲು । ಹೋದಾಗ ಬಾಬಾರ ಚರಣಕೊಂದಿಸಲು ।
"ಉಡಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಯಾ ಆ ಲದ್ದಿಗಳು" । ಎಂದು ಕೇಳಲಾಯಿತು ॥ 102

ಕೃಪೆ ಇರಬೇಕು ದೀನನ ಮೇಲೆ । ಆಗ ಕಟ್ಟಬಹುದವುಗಳ ಸಹಜದಲೆ ।
ಮಹತಿ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲೇ । ಅನಂತರಾಯರಿಂತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ॥ 103

ಬಾಬಾ ಆಶೀರ್ವಾದವಿತ್ತರಾಗ । 'ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನವಿತ್ತಾಗ್ ।
ಮುದಗೊಂಡು ಅನಂತರಾಯನಾಗ । ಸುಖಸಮಾಧಾನಗಳ ಹೊಂದಿದನು ॥ 104

ಈಗ ಅಲ್ಪ ಕಥೆ ಇನ್ನೊಂದು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಆದರದಿ ಕೇಳುವುದು ।
ಬಾಬಾರ ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿತನ ತಿಳಿಯುವದು । ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತಕತೆಯೂ ಅದರಂತೆ ॥ 105

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲರು ಬಂದರು । ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದರು ।
ಸಾಯಿನಾಥರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರು । ಅವರ ಚರಣಗಳನು ವಂದಿಸಿದರು ॥ 106

ಕೂಡಲೇ ದಕ್ಷಿಣೆಯನಿತ್ತು । ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಬದಿಗೆ ಕುಳಿತು ।
ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಯವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು । ಕೇಳುವುದರಲಿ ಮನತೊಡಗಿತು ॥ 107

ಬಾಬಾ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಮುಖ ತಿರುವಿದರು । ವಕೀಲರನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು ।
ವಕೀಲರು ಅನುತಾಪಗೊಂಡರು । ಆ ಮಾತ ಅವರ ಮನಚುಚ್ಚಿದಾಗ ॥ 108

"ಜನರೆಂಥ ಮೋಸಗಾರರಿರುವರು । ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವರು ।
ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೇ ಬಯ್ಯುವರು । ಎಲ್ಲ ವಿಚಿತ್ರ ಇರುವದು" ॥ 109

ವಕೀಲರು ಇದ ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತರು । ಆದರೂ ಒಳಗೇ ಅರಿತುಕೊಂಡರು ।
ಆ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು । ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮನದಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿತು ॥ 110

ಆ ಮೇಲೆ ಹೋದಾಗ ವಾಡೆಗೆ । ಹೇಳಿದರಿದನು ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿದರು ಹೇಗೆ । ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿಯೇ ಇದ್ದಿತು ॥ 111

ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಜಾಡಿಸಿದರು । ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು ।
ಅಂತರದಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿರು । ಕುಚೇಷ್ಟೆ ನಿಂದಾದಿಗಳಿಗೆಂದು ॥ 112

ಶರೀರವು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ । ಮುನ್ಸೂಫರದರಿಂದ ತ್ರಸ್ತರಾಗಿ ।
ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ । ರಜೆ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದರು ॥ 113

ವಕೀಲರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ । ಮುನ್ಸೂಫರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ಬಂದಾಗ ।
ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವಿರದಾಗ । ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು ।। 114

ದೇಹ ಜಾಡ್ಯ ಬಂದಾಗ ಔಷಧದ ಹೊರತು । ಬರೀ ಸಾಯಿಯವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೇಗೆ ನೆಟ್ಟಗಾದೀತು ।
ಮುನ್ಸೂಫರ ಪದವಿ ಪಡೆದಾಯಿತು । ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಒಪ್ಪುವುದೇ ।। 115
ಹೀಗೆ ಅವರ ನಿಂದೆ ನಡೆಯಿತು । ಸಾಯಿಯವರ ಬಗೆಗೆ ಉಪಹಾಸವೂ ನಡೆಯಿತು ।
ನಾನೂ ಅವರೊಡನಿದ್ದು ಒಂದಿಷ್ಟು । ಅದರ ಅನುಚಿತತೆಯ ತೋರಿದೆ ।। 116

ಅದು ಬೈಗಳಲ್ಲ ಅನುಗ್ರಹವೆನಬೇಕು । ಸುಮ್ಮನೇ ಯಾರದೋ ಬಗೆಗೆ ಏಕೆ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು ।
ಉಪಹಾಸ ನಿಂದಾದಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು । ಇಂಥ ಅಸತ್ಪರಿಗ್ರಹ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ।। 117

ಹೀಗಿದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಂತರ । ಇದ್ದಾಗ ನಡುವೆ ನೂರು ಹರದಾರಿಗಳ ಅಂತರ ।
ಸಾಯಿ ತಿಳಿಯುವರು ಎಲ್ಲರ ಅಭ್ಯಂತರ । ನಿಜವಾದ ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಗಳವರು ।। 118

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಆಯಿತು ನಿಶ್ಚಿತ । ಮಧ್ಯೆ ಇರಲು ನದಿ ಪರ್ವತ ।
ಸಾಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯದು ಬಲು ದೂರ ಇರುತ । ಆದರೂ ಅವರಿಂದ ಯಾವದೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾರದು ।।119

ಅಂದಿನಿಂದ ಮುಂದೆಂದೂ । ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಂದೆ ದುರುಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಡಕೂಡದು ।
ಮಾಡಿ ನಿಶ್ಚಯ ಹೀಗೆಂದು । ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡರು ।। 120

ತಾವು ಎಲ್ಲಿ ಏನೇ ಮಾಡಿದ್ದು । ಸಾಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಾರದು ।
ಇದರ ಖಚಿತತೆ ತಿಳಿದು । ಅಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನ ದೂರಾಯಿತು ।। 121

ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಜಾಗರೂಕತೆ ಮೂಡಿದಾಗ । ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಾಯಿ ಇರುವಾಗ ।
ಅವನ ವಂಚಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾರೀಗ । ಎಂಬ ಮಾತು ಮನದಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿತು ।। 122

ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಕತೆಯಿದು । ಆ ವಕೀಲನಿರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ।
ಆದರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅದು । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೋಧಪ್ರದವಾದದು ।। 123

ವಕೀಲ ವ್ಯಕ್ತ ಶ್ರೋತೃಗಳಾದಿಯಾಗಿ । ಮತ್ತೂ ಇತರ ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು ನಾ ನಿಜವಾಗಿ । ಅವರೂ ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ।। 124

ಸಾಯಿ ಕೃಪಾ ಮೇಘ ಸುರಿದು । ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವದು ।
ಇದರಲ್ಲೇನೂ ವಿಸ್ಮಯವಿರದು । ಎಲ್ಲರ ತೃಷೆಯ ನೀಗಿಸುವದು ।। 125

ಸಾಯಿನಾಥರ ಮಹಿಮೆ ಅಗಾಧ । ಅವರ ಕಥೆಗಳು ಪರಮ ಅಗಾಧ ।
ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸೀಮೆ ಎಲ್ಲಿಂದ । ಮೂರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವದು ।। 126

ಮುಂದಿನಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಥೆಯನ । ಕೇಳಬೇಕು ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಶ್ರೋತೃ ಜನ ।
ಪೂರೈಸುವದದು ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಥವನ । ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಕೊಡುವದು ॥ 127

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮುಂಬರುವ ಕಷ್ಟಗಳ ಕುರಿತು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತು ।
ಚೇಷ್ಟೆ ವಿನೋದದಲಿ ಆಡಿ ಆ ಮಾತು । ನಗುನಗುತ ಅದನು ಪರಿಹರಿಸುವರು ॥ 128

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡನು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಆಯಿತೀ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ।
ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನ । ಭಕ್ತರ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಣೆ ॥ 129

ಸಾಯಿ ಕೃಪಾಸಾಗರರು ಹೇಗೆ । ಮುಂದೆ ಕಂಡು ಕಷ್ಟ ಬರುವದನು ಭಕ್ತನಿಗೆ ।
ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವರದಕೆ ಅದ ತಿಳಿದು ಮೊದಲಿಗೇ । ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತು ॥ 130

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ರಿಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಅನುಗ್ರಹ ಕರಣಂ ನಾಮ ಏಕವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥